

вия, за да развива дарбитѣ и способноститѣ, които Той е вложилъ въ него. Важно е човѣкъ да знае, отъ кого да иска и какъ да иска. Ако отиде нѣкъде да учи нѣщо, но го изпждятъ навънъ, това показва, че невидимиятъ свѣтъ го намира за работоспособенъ и го заставя да работи.

Освенъ физически, човѣкъ трѣбва да работи и духовно надъ себе си. Като работи по този начинъ, човѣкъ осмисля живота си. Иначе, той всѣкога ще казва, че животътъ нѣма смисълъ. Като е дошълъ на земята, човѣкъ самъ трѣбва да намѣри смисъла на живота. Ако малкото пиленце, което току—що е излѣзло отъ яйцето, трѣгва следъ майка си да си търси храна, колко повече човѣкъ, който е училъ, свършилъ е университетъ, самъ може да изкарва прехраната си и да осмисли своя животъ.

Единъ младъ човѣкъ, който свършилъ университетъ, отишълъ въ едно министерство да търси служба. Следъ голѣми обещания отъ страна на министра. гой не получилъ никаква служба, но не се отчаялъ. Взелъ едно точило, закачилъ диплома си на него и започналъ да точи ножове. Така той изкарвалъ повече, отколкото нѣкои чиновници. Човѣкъ съ висше образование да точи ножове, това е характеръ! Той предпочелъ честно да изкарва прехраната си, отколкото да очаква на милостъта и благодеянието на хората. Другъ младъ господинъ